

GORIŠKA STRAŽA

zhaja vsako sredo opoldne. Stane za celo leto 12 lir, za en mesec 1 L, za inozemstvo 20 L. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

— Uredništvo in uprava: ul. Veturini 9. —
— ODGOVORNI UREDNIK: ROMAN CEJ. —

*Vi ste kot neurje, val, ki s silo preko nas zamahne,
mi smo kakor skala, ki vselej ostane, kadar val izplahne.*

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se plačajo naprej in stanejo 6 lir v višini enega cm v enem stolpu.

— List izdaja konsorcij »GORIŠKE STRAŽE«. —
— Tisk »NARODNE TISKARNE« v Gorici. —

Ustanovni občni zbor samostojnega pol. društva „Edinost“ v Gorici.

V četrtek dne 13. julija se je vršil v Gorici ustanovni občni zbor političnega društva »Edinost« za Goriško. Prostorna dvorana »Trgovskega doma« je bila ob tej priliki zelo dobro zasedena. Zastopani so bili vsi sloji našega ljudstva na Goriškem: duhovniki, učitelji, uradniki, kmetje in delavci. Pričujoči so bili tudi državni poslanec dr. Podgornik, Virgilij Šček in dr. Wilfan, dalje naši deželni odborniki dr. Anton Gregorčič, dr. Besednjak in Ignacij Križman, dalje tudi vsi zastopniki naših listov v Julijski Benečiji.

Zborovanje je otvoril državni poslanec dr. Podgornik kot predsednik pripravljalnega odbora, pozdravil je zborovalce, se zahvalil za vdeležbo in v nadaljnjih besedah povdaril, da so posebne razmere na Goriškem povzročile, da se je čutila potreba novoustanovljenega društva in izrazil željo, da bi novoustanovljeno društvo imeli iste uspehe, ki so bili zaželeni tedaj, ko se je sklenilo, da se društvo ustanovi. Če se to vresniči, tedaj bodo morala biti samo ob sebi pozabljena tudi vsa nesprijetja. Nato je g. poslanec čisto ob kratkem razvil, kako je prišlo do tega, da se ustanovi samostojno društvo. Vsled dejstva, da je bilo politično društvo v Trstu in da so se nahajali po deželi (Goriška, Istra) le podoškeci, so se pojavljale razne neprikladnosti in se je pojavljalo pomanjkanje točnega organizma. To je dalo povod raznim razpravam. Goriški podošek je v mesecu februarju sklepal v zmislu, da naj se ustanovi samostojno politično društvo. Ta sklep je sporočil osrednjemu odboru. Na občnem zboru na Občinah je bilo sklenjeno, da naj Goričani o stvari zopet sklepajo v širšem krogu zaupnikov, kar se je zgodilo dne 12. junija t. l. Prvotni sklep, da naj se osnuje samostojno pol. društvo, je bil potrjen. Oblastva so pravila potrdila. Nato je dr. Podgornikbral pral členov pravil in dodal da so pravila stara in da se morajo izpopolniti tako, da bodo člani zastopani na zborovanjih po delegatih.

Tajnik dr. Bitežnik je podal podrobno poročilo o tem, zakaj je prišlo do tega, da se je osnovalo posebno samostojno pol. društvo. Povdaril je, da je vrhovni cilj vsake politične organizacije ohranitev vsega tistega, kar smo že imeli in podvig moralne in gospodarske sile ljudstva. V Julijski krajini smo imeli centralistično politično organizacijo. To dejstvo je bilo takoj po vojni na mestu in psihološko tudi vtemeljeno. To se opaja po vsakem preobratu pri vsakem prizadetu ljudstvu, je tedaj nekaka reakcija množice proti kraljevstvu nerada in zmede. Pozneje na zopet nujno postane potreba, da posamezni deli prevzamejo odgovornost glede domačih zadev. Triletna zgodovina našega življenja dokazuje, da centralna organizacija, ki je bila spočetka na mestu, danes ni več na mestu. Posebne razmere na Goriškem, ki temeljijo v posebnih potrebah, so prisilile Goričane, da so mislili na ustanovitev samostojnega političnega društva. Šlo je zato, da mi koncentriramo svoje sile. Goriška se hoče v interesu svoje zemlje politično osamosvojiti. Le če nosi vsak del zase odgovornost, je mogoče uspešno delati. Obilni obisk tega občnega zbora pričča, da je bila ideja osamosvojitve v zraku.

Samostojno politično društvo za Goriško se ustanavlja, da postanemo močnejši, da lažje zberemo čim več delavcev. Praktično, kako se mislimo mi Goričani organizirati, naj podam v tem: Organizacija mora imeti na razpologo dovolj ljudi in sicer glavnega tajnika, podtajnika, statističarja, pisarja in odhodnika. Za posamezna vprašanja pa se bodo ustanovili odseki, tako versko kulturni odsek, narodno-obrambni, selitveni, časnikarski in predavateljski odsek, odsek za tolmačenje ital. zakona i. t. d. Načelniki odsekov bodo morali biti v trajnih stikih s tajništvom.

Nato je tajnik prečital imena članov, ki so pristopili k društvu. Vsega skupaj 315 članov. Dobil je besedo predsednik pol. društva »Edinost« v Trstu, poslanec dr. Wilfan. Naglasil je, da ni prišel na ustanovni občni zbor le kot član novega dru-

štva, temveč predvsem kot predsednik političnega društva v Trstu, ki je naročilo odboru, naj stopi takoj v stike s pol. organizacijo v Gorici tudi glede ustanovitve »Nar. sveta«. Izvršujem to naročilo — je rekel dr. Wilfan — in prinašam v imenu pol. društva »Edinost« v Trstu najpriščnejši pozdrav. Obenem bi želel razpršiti zadnjo senco nesporazumljenja med nami. Ustanovitev samostojnega društva — je nadaljeval — je vaša stvar, toda obenem tudi zadeva vsega našega naroda. Zato naj se ne tolmači napačno resolucija, ki je bila sprejeta na občnem zboru na Občinah dne 11. t. m. Tržačani so morali zavzeti svoje stališče. Toda to spada že v preteklost, a sedaj pa moramo gledati v bodočnost. Prinašam vam iskreno voščilo, da bi bilo delovanje novega društva uspešno na občo korist našega naroda. Priznavam — je zaključil dr. Wilfan — da ste storili mnogo dobrega ne samo za Goriško, temveč tudi za Trst in Istro. Da bo delovanje obeh društev čim uspešnejše in koristnejše, združimo se k delu za naše ljudstvo v tedni neomajni veri v bodočnost. Zato, Bog živi novo politično društvo. Bog živi njegove ustanovitelje!

Po tem pozdravu g. drja Wilfana, ki je bil sprejet z odobravanjem, je dobil besedo g. poslanec Šček. Rekel je, da mora priporočati novemu društvu nekatera vprašanja v posebno skrb in sicer vprašanje avtonomije, šolstva, pobiranje davka in opcije. Glede avtonomije je rekel, da smo pridobili zanjo Trident. Zader in tudi v Rimu smo dosegli velike uspehe v tem oziru. Imamo pa sovražnike, ki grozijo, da bodo zasedli naš deželni odbor in da našo deželo razkosajo. Občni zbor naj vsled tega potrdi željo ljudstva, da ostani goriška dežela kakršna je sedaj. Glede šolstva je Goriška na boljšem kot Trst in Istra. Ljudske šole so domalega vse odprte in glede tržiškega okraja so dala oblastva zadovoljiva zagotovila. Zahtevamo pa naše srednje šole v Gorici in ne sprejememo nikake druge rešitve. Važna zadeva je vprašanje novega načina za pobiranje davkov. Vlada hoče prepustiti to opravilo zasebnim društvom, proti čemur mora društvo energično nastopiti. Najkločivejše pa je vprašanje opcije. Oblastva so predlagala, naj se vsem duhovnikom in učiteljem na Notranjskem prošnje zavrnejo. To bi pomenilo, da bi se morale štiri petine naših duhovnikov in učiteljev iz teh krajev izseliti in ljudstvo bi ostalo brez dušnih pastirjev in učiteljev. Tudi govor poslanca Ščeka so sprejeli zborovalci z burnim odobravanjem.

Predsednik poslanec dr. Podgornik se je zahvalil drju Wilfanu na pozdrav in voščilo, nakar sta bili poročili predsednika in tajnika obenem s priporočili poslanca Ščeka enoglasno sprejeti.

Vršila se je volitev ožjega in širšega odbora ter pregledovalcev računov. Na predlog dr. Gabrščka so bili enoglasno izvoljeni: a) v ožji odbor: gg. dr. Bobič, Ignacij Križman, dr. Jos. Bitežnik, August Kozman, in dr. Eng. Besednjak. V širši odbor so bili izvoljeni gg.: Leopold Paljk, učitelj v Lokavcu, Jos. Rakušček, nadučitelj, Sv. Lucija, Bogumil Čehovin iz Branice, Anton Reic iz Sebreli, Alojzij Kodermac, žup. upravitelj v Volčah, Karol Oblak, župnik v Gorijskem, Ladislav Likar, nadučitelj, Števerian, Anton Vuk iz Mirna, Josip Godnič, župnik v Dornbergu, Franc Humar iz Hudajužne, Josip Pirjevec iz Štandreža, Peter Duršot iz Renč, Anton Možina iz Brie, Gabršček Oskar iz Tolmina, dr. Trošt iz Knežaka, Jos. Grbec iz Tomaja Oskar Mlekuž iz Bovca, Vaclav Tušar iz Cerkena in Fran Švara iz Vrtojbe. — Za gledovalca računov sta bila izvoljena gg. Josip Levpušček in Fran Bitežnik.

K naslednji točki programa, v društvenem programu, je govoril dr. Besednjak. To vprašanje o programu je prišlo v govor že pred enim letom. Program je za vsako politično delovanje neobhodno potreben, zakaj delo brez smernic je sploh nemogoče. Vsi, ki ljudstvo zastopajo, naj

bodo resnični zastopniki tega, kar ljudstvo želi. To je mogoče le, če je narejen socialni gospodarski in politični program. V programu mora biti v glavnih potezah začrtano vse, kar hoče ljudstvo. Program je važna listina. Programa, ki ga ljudstvo noče, ne bomo sestavljali. — Odboru se prepusti, da določi poseben odsek, ki naj izdela program.

Pri slučajnosti se je zopet oglasilo mnogo govornikov, ki so se dotikali raznih vprašanj, v prvi vrsti o krivičnem dejstvu, da učiteljstvo in duhovščina nimata pasivne volilne pravice, o pobiranju davkov po privatni družbi, proti čemur se moramo z vso silo upreti in ne sme noben član te akcije podpirati. Sprejeta je bila resolucija glede prvega in drugega vprašanja, kakor tudi resolucija, da se uredi jezikovno vprašanje po želji in potrebi našega ljudstva. Na predlog dr.

Gabrščeka je bilo sklenjeno, da se ustanovi Narodni svet in odboru se je naložilo, naj stopi radi tega v stike s političnim društvom v Trstu. Ob zaključku se je občni zbor spomnil tudi žrtev fašistovskih nasilij na Kobariskem in je sklenil, da se jim pošlje pismeni pozdrav z izrazom solidarnosti.

Nato je g. poslanec dr. Podgornik zaključil pomembno zborovanje in izrazil prepričanje, da smo s tem ustvarili nekaj dobrega, o čemur nas bo prepričala bodočnost.

V petek dne 14. tm. se je vršila prva seja novega odbora, ki se je sestavil takole: Ignacij Križman, predsednik, dr. Engelbert Besednjak, podpredsednik, dr. Jos. Bitežnik, tajnik, August Kozman, blagajnik. Seja širšega odbora je odločena za 27. julija. Odborniki dobe posebna vabila.

CIRIL METOD VUGA.

V teh dneh nas za vsakim na novo zasutem grobu obide tesno čustvo, kot da smo ostali sirote. Posebno je to čustvo bridko in težko, če se zasuje grob za delavcem, katerega brazde se poznajo v vsem našem javnem življenju. Ne samo, da nas je mnogo prostovoljno zapustilo, da jih je bilo mnogo izgnanih in odtrganih od dela, še smrt nam ne prizanaša in krči vrste naših najboljših delavcev.

Ta tožba je kričala v nas vseh, ko smo izvedeli, da agilnega Cirila Metoda Vuga ni več med nami. Vdajamo se božji Previdnosti in obnavljamo spomin nanj in na njegovo delo, da skladi njemu v čast in nam v bodrilo.

Pokojnik je bil rojen dne 21. aprila l. 1875. v Solkanu. Šolo je obiskoval ves čas v Gorici. Po srednješolskih študijah se je odločil za duhovski stan in stopil v semenišče. Pokojnik je pel novo mašo v Solkanu l. 1899. Prva njegova služba je bila v Kobaridu, kjer je kot mlad kaplan zastavil vse svoje krepke sile za delo med narodom. Bil je duša tedanjega narodnega gibanja na Kobariskem. Deželni poslanec Lapajna je izdeloval načrte za delo, mladi kaplan Ciril Vuga pa jih je izvrševal doma. Iz Kobarida je šel za kurata v Bate, kjer so se tudi kmalu pokazali sledovi njegovega delovanja v cerkvi in izven cerkve. Iz Bat je prišel za stalnega vikarja v Gorico. Tudi tu je — kot povsod drugje — pokazal veliko ljubezen do ljudstva in do dela. Tukajšnje Marijino društvo je vodil z največjo vnemo. Iz Gorice je bil premeščen v Podgoro, ki je po svojem industrijalnem in obmejnem položaju ena najtežjih župnij. V tem kraju se je izkazal kot vrliga duhovnika in Slovenca, bil je boritelj za slovensko šolo, duša izobraževalnega dela, voditelj Marijine družbe. Med vojno je moral prestopiti tudi on vso težo begunstva, zakaj tudi tedaj ni zapustil svojih ovčic, delil je z njimi žalost in bedo in jim dajal tolažbe. Potoval je namreč iz kraja v kraj med begunci, bil je v Brucku, dalje tudi po Češkem in Moravskem, koderkoli je prenašal naš narod svojo begunsko gorjé. Škoda, da ni opisal spominov na te dni, kot je obljubljal. Bili bi dragocen dokument našega trpljenja.

Po vojni je bil eden prvih, ki se je povrnil v Gorico. Nastanil se je pri usmiljenih bratih. Tu iz Gorice je opravljal duhovsko službo v Podgoro, v Ločnik in nazadnje celo v Pevmo, poleg tega da je imel ob nedeljah še pri kapucinih pridigo in krščanski nauk. Nazadnje je šel zopet na svoje staro mesto v popolnoma razrušeno Podgoro, kjer je vztrajal do lanskega leta.

Morda je že skutil kal boleznj v sebi, da se je podal iz te težke duhovnije v Harje na Notranjsko, želeč si miru in počitka. Toda ni mu Bog dal, da bi ostal na novi duhovniji dolgo časa. Pred kakim mesecem dni je moral na predlog zdravnikov priti za par mesecev v Gorico na popolni počitek. Bilo je že prepozno. Moral je leči v posteljo, nakar je šlo z njim rapidno navzdol. Komaj smo prinesli o njem notico, da je nevarno bolan in se priporoča v mo-

litev, že je izdihnil svojo dušo v noči s srede na četrtek preteklega tedna.

Ta vest je bila prenenadna in je vsakogar pretresla. Kdor ga je videl še pred nedavnim krepkega, zdravega obraza, z vedno odkritimi smejočimi očmi, sploh ni mogel verjeti, da je ta mož že legel v zgodnji grob.

Pogreb pokojnika je bil v petek dne 14. t. m. ob 10. uri dopoldne. Njegovo krsto so prenesli iz bolnišnice v stolnico, kjer se je vršila črna sveta maša. Pevci glasbenega in pevskega društva so zapeli pretresljivo »Blagor mu...« v slovo. Nato se je pomikal lep pogreben sprevod proti pokopališču. Na zadnji poti ga je spremljalo obilo število njegovih duhovnih sobratov, kakor tudi inteligentov lajkov pomenem polju. Slovel je kot odkrit in čist znanjegov krsto sta stopala l. župnik Abram in pokojnikov brat. Vsi s težkimi srci v zavesti, da smo izgubili moža — delavca. Opomnimo, da je sam odklonil vsako pompoznost pri pogrebu, hotel je biti pokopan kot navaden delavec.

To je le v glavnih potezah njegovo življenje. In njegovo delo? Njegov značaj? Pisati bi mogel, kdor ga je poznal, dolge strani o njem, naše poročilo bo le njegov skromen obris.

Povdarili smo že, da je bil navdušen in agilen delavec na narodnem in cerkvenem polju. Slovel je kot odkrit in čist zračaj, ki je znal vsakomur pogumno povedati golo resnico v obraz ne da bi pri tem žalil. Gotovo je bila ta odkritost njegovega značaja, ki ga je pri vseh priljubila, darsi je bil poleg tega tudi zelo družaben.

Posebno je slovel tudi kot izboren govornik, posvetni in cerkveni, ne morda samo radi njegovega glasu, ampak v prvi vrsti zato, ker so bili njegovi govori izklesani, jedroviti. Mnogo cerkvenih govorov ima spisanih in le žal, da niso še izšli. S pisateljevanjem se je bavil v verzih in v prozi že kot dijak. Srečamo ga že v »Vrtcu«, zadnje čase je pisal tudi v »Koledar« Goriške matice.

Pred vsem pa moramo opomniti, da je bil v najtežjih povojnih dneh, ko je ležala cenzura kot mora nad nami, urednik našega lista in je znal v svojih izbornih člankih govoriti tako spretno, tako učinkujoče, tako poljudno, da je njegova beseda prišla mimo cenzorjevih ušes v srce našega ljudstva. Kdor bo pisal zgodovino naših bojev in našega trpljenja, bo moral omeniti to njegovo pisano besedo, ki je bila dasi preprosta tembolj učinkujoča, dasi odkrita, a tembolj udarjajoča. Pri nas ne zna tako pisati tako nihče več.

Naj veljajo te vrstice našemu bivšemu uredniku, ki je vzdržal v najtežjih dneh, v zahvalo in hvaležnih spomin, nam pa v bodrilo in zgled.

Obnovite naročnino!
Poročajte o dogodkih!

Dogodki na Kobarškem.

S tesnimi čuvstvi smo spremljali priprave za nedeljsko italijansko slavnost na Krnu. Naše mimno ljudstvo, ki mu niti na misel ne pride, da bi ob času največjega dela in borbe za vsakdanji kruh hodilo daleč na vrh Krna razdirat spomenike, je sprejelo udano težko križevno pot preteklo nedelje, sprejelo vse, kar mu je bilo naloženo, brez ugovora in upora, le enega ni priznalo, svoje krivde na poškodbi, ker je ne more priznati, sicer bi lagalo in bilo samo sebi v obraz tega pa ne more, dokler ima kaj časti in poštenosti v sebi.

Predpriprave na ta dan so kazale vse-kakor huje lice, kakor pa je bil ta dan sam. Fašisti so si izbrali razne kraje za svoje razgrajanje. Tako nam poročajo, da so prišli dne 11. tm. ob 11. uni ponoči v vas Kamno pri Kobaridu. Bilo jih je 25 po številu. Strašno so rjovelj. Eden je kričal neprestano: »Dove e il calzolaio — kje je čevljar?« Ljudstvo je bilo prestrašeno, na pol oblečeno je bežalo iz hiš, otroci in žensko so jokali — bila je strašna zmeda. Nato so vdrli v gostilno »pri Logarju«, razgrajali in razbili par šip in nekaj kozarcev. Zopet so šli pred Blažovo hišo in pričali, da mora goreti. Od tega dejanja so jih pregovorili šofer in par laških delavcev. Nato so odšli. Koj nato so pridrveli orožniki, ki pa fašistov miso srečali, ker so odšli po drugi cesti. Poizvedovali so po fašistih in so drugi dan aretirali štiri v Kobaridu. Toda prišli so potem videmski fašisti in so zahtevali od poročnika naj jih izpusti. Ta jih ni izpustil, vendar pa so danes že na prostem. V Kamno je bil prišel in g. glavnik tolminski, ki je vse izprašal in pomiril ljudi, da se ni treba nič bati, ker bo vlada najostreje nastopila proti vsakomur, ki bi kalil mir. To je eno.

Drugo se je zgodilo v Drežnici, ki je bila vsa v zastavah, ki jih je prinesel neki Matija Berginc. Tudi tja so prišli fašisti in razgrajali, hoteli so napasti domačine, a so jih orožniki pregovorili, da so pustili namero in odšli.

Tretje je bilo v Kobaridu. Tam so razgrajali fašisti v soboto zvečer pred hišo g. Miklavčiča št. 134 in sicer zato, ker ni bilo na nji zastave, to pa iz enostavnega vzroka, ker je bila hiša prodana nekemu Lahu, ki ga to pot ni bilo v Kobaridu, prejšnji gospodar pa ni imel ključev. Potem so še ponoči razgrajali po Kobaridu in peli svojo himno. V neki gostilni so hoteli razrezati Prešernovo sliko, a jo je rešila dekla.

S takimi pripravami je prišel dan 16. julija, ki je prinesel res nemavno vreme, celo v nižavah je bilo neznošno, kaj šele v planinah. Vihar, dež, sneg, megla, vse hkratu je objemalo ta dan mrzle krnske vrhove. Sveto mašo je bral na planini. Zaslav libušenjski g. vikar in sicer v ondetni mlekarni. Marsikoga je oplašilo, da ni šel na vrh Krna. Kljub temu je bilo na Planino in na vrhu Krna do 200 ljudi (?) bo jevnikov, fašistov in drugih. Zastopnikov slovenskih županstev je bilo 15 z libušenjskim županom na čelu. Tam so jim izročili spomenik v varstvo, kar ni nič posebnega, saj mora tudi po avstrijskem zakonu sprejeti vsaka občina v varstvo vse spomenike na svojem teritoriju, seveda s pridržkom, da orožniki vršijo svojo dolžnost. Podpisali so se tudi v knjigo obiskovalcev, (nato so staro knjigo nadomestili z novo, staro pa so prenesli v Gorico). Sicer na vrhu Krna kakih posebnih svečanosti ni bilo.

Ob enajsti uri dopoldne se je vršila slavnost v Kobaridu. Na mesto, na katerem je poprej stal Volaričev spomenik, je morala občina postaviti svoj 14. metrov visoki občinski drog, dasi je na neprikladnem in manj vidnem mestu kot poprej. Iz

tega je razvidno dovolj jasno, kakšen je bil namen tistih, ki so stavili to zahtevo: da ponižajo Kobaridce. Pri slavnosti je moral biti navzoč ves Kobarid z ognjegasci in g. županom, šolska mladina iz Kobarida, Drežnice, Vrsna, Smasta in Iderskega. G. podžupan iz Sužida je bil potegnili zastavo na drog, ki jo bil blagoslovil g. kaplan Ignacij Nadrag. Solski otroci so morali zopet pesem »Fratelli d'Italia«, ki so se je bili morali naučiti baš za to priliko. Župan je nato prečital svoj govor, po njem pa je govoril baron Romanelli iz Gorice.

Popoldne okrog tretje ure je pričela druga slavnost v hotelu Devetak. Tam je govoril tudi poslanec, bivši vojni minister Gasparotti, za njim v imenu Rečanov Host-Vetari, dalje neki stotnik iz Turina in dr. Musoni, profesor, znani beneški Slovenec.

H koncu moramo opomniti ob tej priliki, ko se nekateri kar cedijo »fratelanze« samo to, da so fašisti po nekem laškem govoru zavpili »Bruti ščavi!« Gotovo bodo nasprotni listi povdarjali, da je ljudstvo dobro, a da ga ščuvamo samo mi, ki poročamo resnico, a vedo maj, da naše ljudstvo ne potrebuje naših besed, da presodi vrednost tistih ljudi, ki jih vabi na psovke. Ljudstvo molči a ne pozabi: »bruti ščavi« gre od ust do ust po vsej deželi.

Končno moramo povdarjati še to, da je bilo od strani vlade za varnost premalo preskrbljeno. Baje je bilo samo 200 orožnikov v Kobaridu. Tujece je bilo kakih 800. In to v slučaju tako slabega vremena. Kaj če bi jih bilo prišlo več. Če bi nastali izgredi? Vlada bo seveda molčala.

Posebnih incidentov ni bilo. Baje so par naših ljudi oklofutali, ker se niso odklonili pri petju ali igranju neke himne. En fašist se je smrtno onesrečil na Krnu. S tem bi bilo podano glavno poročilo, k po-drobnostim se morda še povrnemo.

×

Iz Kobarida nam poročajo o zadovoljnih slavnosti še sledeče podrobnosti: Predpriprave v soboto so se začele s tem, da je občinski odhodnik razdelil zastave po hišah. Nato so postavili drog na mestu, kjer je stal Volaričev spomenik. Po Kobaridu je patrolirala vsa obo-rožena sila, kakih 200 mož. Popoldne istega dne so začeli prihajati fašisti, ki so začeli peti: eja, eja, alala! A pri Miklavčičevi hiši, je eden izmed njih vpil: »Zažgemo hišo!« Vršila se je po celem Kobaridu kontrola, če so zastave po vseh hišah. Ko je bilo to v redu, so se spravili nad ulične napise in nad vse one table, ki so zadnjič ostale. Ker so ulični napisi previsoko in vzdani, jim niso mogli do živga. Okrog 6. ure popoldne je odšlo kakih 200 tujecev v Drežnico, kjer bajé ni bilo nikogar doma. V Kobarid so med tem časom došli novi tuje. Celo noč se je vršilo razgrajanje. Pisali so tudi po hišah. Tako na cerkev: »Ai mercanti della religione — morte!« Zraven naslikana mrtvaška glava. Na hišo trgovca Uršiča: »Chi non sente italiano, tagli la corda.« — V nedeljo so med prvo mašo razgrajali po trgu in hoteli v cerkev s harmoniko, a so jim orožniki zabranili. Po 10. maši so obdržali ljudi kar na trgu; da bi bila slavnost večja, so ukazali ta čas gostilne zapreti. Blagoslovitev zastave se je izvršila na sledeči način: štirje ognjegasci so jo prinesli, župan jo je navel, g. kaplan blagoslovil, podžupan, dvignil, vsi so stali v pozoru.

Otroci, ki so peli »Fratelli d'Italia« so prišli v vetru in plohi eno, dve in do tri ure daleč. Dva Benečana sta bila ob petju tako navdušena, da sta takoj da-

rovala 200 lir za nam neznane namene. Neki fašist je v svojem govoru obrnil ost proti Slovincem, a mu je ploha vzela besedo. Ko je celotna slavnost končala je potegnili veter, nebo se je zjasnilo, Krn se je prikazal.

Opozarjamo še, da je bilo baje po zadržkih na vrh Krna silno malo Italijanov. Pri sv. maši, ki se je vršila v mlekarni planine Zaslav sploh ni bilo Italijanov. Značilno je tudi to, da je sprejemala v soboto večje gručje prihajajočih vojaška godba.

Težka kriza v Istri.

Doslej smo mislili, da sloni politična organizacija v Istri na zdravi, moralno narodni-gospodarski podlagi, toda varali smo se. Shod na Kozini, kjer je bil občni zbor društva »Edinosti« za Istro, nam je oči odprl. Poslanec dr. Stanger je poudaril, da je istrska organizacija antiklerikalna, da je strogo liberalna. Večina je molčala nato, treznejši elementi so se zgrozili, odobraval je glasno to izjavo le znani vele-magnat Šiškovič. Dosledno temu načelu se je poslanec lotil istrskih duhovnikov trpinov. Teh napadov so bili do grla siti vsi, a radi »ljube sloge« ni hotel nihče prav ugovarjati. Ako je kje duhovščina narodna, potem je to gotovo v Istri. Poleg Irske ni dežele, kjer bi duhovniki toliko pretrpeli kot v Istri in to prav vsled ljubezni do revnega naroda. Le berite lanski in letošnji »Pučki Prijatelji«. Pretepajo jih vlačijo po zaporih, hiše jim požigajo, kosti jim štejejo; kakor v prvih krščanskih časih. In tem gredo očitati, da niso narodni.

Za volitve v novi odbor so se bili voditelji prej prijateljsko sporazumeli; ta sporazum je dr. Stanger ovrgel, ker je sestavil odbor po svoji volji. To je tretji ne-legalni udarec.

Četrti: Odbor se še ni konstituiral, torej še ni določen ne predsednik, ne tajnik itd. Zato je stari predsednik gospod Božo Milanović iz Knjige, pozval v »Edinosti« novoizvoljene odbornike, naj se sestanejo v Trstu 25. t. m., ker gospod Milanović, ki je tudi novoizvoljen odbornik, bi otvoril sestanek in vodil sejo do izvolitve novega predsednika. Potem bi izročil mesto novemu predsedniku. To je vse čisto jasno. Kaj pa se je zgodilo? Dan po pozivu v »Edinosti« je tale list prinesel poziv, naj se novoizvoljeni odborniki ne sestanejo 25. t. m. ampak 27. Podp. dr. Wilfan. To se je zgodilo vse brez vednosti g. Milanovića. Še več. Poleg te objave v listu so se razposlala tudi pismena vabila, v katerih sta podpisana dva navadna odbornika. Milanović je hotel priobčiti v »Edinosti« stvaren popravek, a gospodarji dnevnika, so to objavo prepovedali.

Še ni dovolj. »Edinost« je naše oficijelno glasilo. To prihaja v Rim, to dobiva Mosconi, kvestor, general itd. Dnevnik je prinesel o shodu na Kozini skozi in skozi napačno poročilo, tako da je celo dr. Slavik rekel: »Tako poročilo ni za Edinost.« Ko je predsednik istrskega društva prebral v dnevniku poročilo o kozinskem občnem zboru ter seveda ostrmel nad njega »natančnostjo«, je sestavil popravek, posebno z ozirom na to, da je »Edinost« naš oficijelni list, ter omenil med drugim: »Glasom poročila v »Edinosti« so na Kozini govorili v prilog samostojnemu društvu v Istri gospod Ivan Vouk, Besednjak in Šček. Istina pa je, da g. dr. Besednjak sploh ni govoril o samostojnosti Istre, pač pa je govoril za samostojnost Istran Frulič, ki je obenem prečital izjavo najodličnejše narodne osebnosti v Istri, ki se je tudi izjavila za samostojnost. Škoda, da v poročilu v »Edinosti« manjka govor kmet-

Ob sklepu lista doznavamo, da so fašisti pogrešali pri slavnosti zastopnika dežele in so milostno dovolili (!), da je smel biti zraven g. civilni komisar iz Tolmina, toda le pod pogojem, da pri slavnosti ne pride do besede. Posebno mučen vtis je napravilo na ljudi dejstvo, da so bili ta dan pri slavnosti navzoči oni štirje vodje fašistov, ki so bili par dni prej aretirani, mej tem ko naš ljudje še vedno ječijo po ječah.

skega narodnega voditelja Petra Sironiča, ki je tudi govoril za samostojnost in ni govoril, kakor drugi v svojem imenu, ampak v imenu svojih pristaev, ki so mu dali veliko število pooblastil, itd. Pod to pojasnilo se je podpisal predsednik sam. A ko bi moral ta popravek v stroj, je napisal sam dr. Wilfan na glavo lista »Odločno proti objavi!«

Gorjé nam, ko bi tako delala laška vlada; že davno ne bi izhajal noben slovenski list na Primorskem.

Tako smo Primorci brez skupnega glasila, zakaj oficijelno glasilo je vrglo v koš že celo vrsto dopisov, podpisanih celo od 15 izobražencev brez razlike na barve. Tako ne pojde dalje. Absolutizem in diktaturo vlade moramo prenašati, ker se ga pač ne moremo otresti, domačega absolutizma ne bo ljudstvo trpelo. Treba bo iskati kak izhod.

V Istri je napravil dr. Stranger razkoš. Žalostno, a resnično. Bog daj mirne rešitve iz mučnega položaja.

Pred slovesom nam je odličen mož iz Istre zaupal, da preti Istri nova nevarnost. Vlada skuša vplivati na naše ljudi na vse načine.

Tako izdaja že od začetka neki listič v Istri, ki prinaša sestavke tudi v istrskem narečju, ker pa je list nespretno urejevan, ga je narod izpoznal in tako čaka lista tista usoda, ki je zadela »Goriškega Slovenca«, katerega le vlada izdajala, da bi Goričane spravila na limanice. Vlada je izprevidela zmoto in se je izmodrila, zato hoče korak naprej. Skušaj po ovinkih priti do moderne lista, magari dnevnika, ki bi bil pisan v lepi hrvaščini. Kar je najbolj zvičajno, je to, le želi listu dati ime »Sloga«. Ker Vam more biti naša zgodovina ni znana, Vam omenim, da je bil to najslavnejši narodni list v Istri. Še celo mladina, ki ga ne pomni iz lastne skušnjave, marveč le iz ustnega izročila, izgovorja z religiozno spoštljivostjo to ime. To bi hotela vlada izrabiti in seveda bi bil to višek nesramnosti.

Tako upamo, da bi ustregli našim čitateljem s kratko informacijo o polo-žaju »kakršen je v resnici in ne v lepih barvah in z desetimi pajčolani prikritem kakor je to storila »Edinost«. Čemu bi ne imeli korajže pogledati resnici v oči?

Resolucije.

ki so bile sprejete na ustanovnem občnem zboru samostojnega političnega društva »Edinosti.«

I.) Občni zbor Političnega društva »Edinosti« v Gorici najodločneje protestira proti krivici, ki se izvaja napram učiteljskemu in duhovniškemu stanu s tem, da se jim odreka pasivna volilna pravica. Učitelj in duhovnik sta važna činitelja v javnem življenju našega ljudstva, ki živita z njim v najtesnejšem stiku in poznata izmed vseh stanov najbolje njegove potrebe. Zahtevamo najodločneje, da se ta krivica napram tema dvema stanovoma odstrani in izjavljamo, da bomo vodili ostro borbo, dokler ne prodre upravičena

Dan plačila.

To je bilo geslo, ki je šlo od ust do ust, od srca do srca. Ni bilo navadno maščevanje, podlo in nizko, ki je narekovalo ljudem vriske in pesem, ampak tista zadrževana sila, ki je spala že silno dolgo v ljudéh in ej hotela prebuzena planiti na dan in pogaziti vse. To je bila žalost, stotere žalitve, bič in tlaka, kri ki se nabira skozi desetletja, da potem poteče v enem samem ogromnem curku in se oddahne ta, ki jo je potočil.

Saj niso nameravali deliti plačila, oni sami, delila jo je usoda sama, kot je zapisano: hudo za hudo, dobro za dobro. In bilo je tedaj samo hudo in nič dobrega, In če je marsikdo izmed njih mislil v ti minuti hude misli, kdo bi mu zameril, saj se ni učil od nikogar dobrega, razen od božje besede. In kako to človek silno rad presliši.

Ko so prišli pričakovani Tolminci, so videli beneški kmetje in Čedadci, da jih ni toliko kot listja in trave. Bili so lačni, trudni od pota, vprašali so po jedi in počitku.

Pa je spregovoril stavec, ki je bil videti najčilejši med vsemi:

»Kaj vpršate po jedi in po stelji? Ali ste se prišli valjat kakor praséta. Vprašajte, kje so gradovi in če še stojé. Dokler stoji in dokler diha v njih le ena duša, moška ali ženska, ali boste mirovali.« Štefan, ki je slonel truden in zamišljen ob ognju, se je tedaj predramil in pogledal, roka mu je nehote zamahnila proti starcu:

»Ne tako! Prišli smo, da razderemo gradove in da sodimo in vničimo človeško delo; ljudi naj sodi Bog, mi jih ne smemo.«

Molku, ki je sledil tem besedam, je dodal nekdo: »Ta in oni nedolžen je za temi zidovi.«

Štefan ga je pogledal globoko, kot da ga razume.

Nato so polegli ob ognju in pospali, razen straž, ki so dregale vso noč v ogenj in polglasno govorile:

»Kdaj bo napad?«

»Pravijo, da jutri.«

»Ne bomo zmagali. Zidovi so debeli. Kdo prepleza na vrh. Poleg tega se je braniti lažje...«

»Ne bodo se branili. Hlapci so na naši strani. Samo, da se prikaže prilika...«

Razen straž tudi Štefan ni spal tisto noč. Stal je zamišljen, naslonjan na drevo in zrl v medlo razsvetljeno pokrajino, kjer je tulila sova in je šumel oddaljen šum vode in vetra v vejah dreves. Prisluskaval je tem glasovom, kot da mu imajo povedati bogznakaj. Hotel je razločiti iz tega šumenja njemu znan glas, a ni ga bilo.

V tem hipu mu je položil nekdo roko na ramo. Bil je Jakob Urhov.

»Kaj razmišljaš?«

»Ne vem,« je dejal Štefan in je videl, da se je zlagal, zato je popravil naglo: »Mislim — v katerem gradu je Polonca.«

»To je težko reči,« je dejal zamišljeno Jakob Urhov. Sodil bi, da je na Urušperku. Toda Kaporjak je ušel, a bil je sam. Ne bi ušel sam, če bi bila ona na gradu.«

»Sam?« je povzel z grenko bolestjo v besedi Štefan. »Sam? Njemu je bilo zanj, da bi jo peljal s seboj na konec sveta? Motite se o lopovu.«

Jakob je pomislil. Med njima je ležalo obilo grenkosti, ki se ni dala dopovedati z

besedami. Molčala sta nekaj časa, nato je dejal Štefan:

»Tam se bom boril, kjer je ona. Tisti grad mora pasti prvi, toda dobiti, kje je...«

S počasnimi koraki je izginil v noč. Jakob je gledal za njim in zmajal z glavo.

Naredilo se je jutro, ognji straž so pogasili, ptice so zapele, možje so se pomenkovali pod zidovi ogrečih gradov. Za zidovi ni bilo glasu, kakor da so izumrli in se mrtvi rogajo sencam, ki se plazijo okrog njih.

Čakali so povelja, ni ga še bilo. Očividno so smatrali Čedadci, da niso še dovolj močni, niti dovolj pripravljeni. Patrijarhovi vojaki so ob oznožju Urušperka igrali na kocke in pekli koštruna. Nekdo je prinesel ogromno lestvo, ki jo je pristavil na prvo lino levega, nižjega zidu, splezal po nji in se zvalil na tla. V gradu so bili pripravljene na brambo. In dasi je kmet dobil le prasko v licu, je bilo vendarle vse razburjeno. Vojaki so planili od igre. Štefan je stiskal pesti, zakaj ranjenci je že tretjič zatrdil, da je videl skozi lino ženski obraz...

(Dalje.)

zahteva teh dveh stanov. Občni zbor povdarja, da sta oba stanova že prej uživala aktivno in pasivno volilno pravico.

II.) Občni zbor dviga pravočasno svoj glas in opozarja osrednjo vlado, da naj ne uvede v naši deželi pobiranja davkov po privatnih družbah. Naše ljudstvo pod nobenim pogojem ne bo trpelo, da bi bilo izročeno izmuzgavanju in izsiljevanju po zasebnikih. Odločno se bomo borili proti vladi, da ne prodre s svojim načrtom. Pobiranje davkov po privatnih družbah bi bilo za naše ljudstvo silno škodljivo. Pozivljamo državne poslance in deželne odbornike, da posredujejo pri vseh merodajnih činiteljih v državi, da se prepreči pobiranje davkov po privatnih družbah. Ako noče država sama pobirati davkov po svojih uradnikih, naj izroči pobiranje davkov Goriškemu deželnemu odboru. Najodločneje prepovedujemo vsakemu članu naše organizacije, da bi na katerikoli način podpiral to protiljudsko akcijo.

III. Slovani v Italiji smo se vedno skozi vsa štiri leta borili postavno in najodločneje za pravično uredbo rabe slovenskega jezika pri različnih uradih, predvsem pri sodnih. Ker je bilo vprašanje jezikovne rabe tudi predmet seje pokrajinske posvetovalne komisije, z dne 13. julija 1922., dvigamo vnovič svoj glas v obrambo svojih jezikovnih pravic in opozarjamo vse važne činitelje v vladi in italijanski javnosti, da se mora to vprašanje rešiti na način, ki bo odgovarjal potrebam našega ljudstva in zadostil načelu pravičnosti. Izjavljamo, da se bomo toliko časa borili proti vladi ali posameznim njenim zastopnikom v naši deželi, dokler ne bo slovenski oziroma hrvaški jezik ravnopraven italijanskemu jeziku pri vseh uradih, v prvi vrsti pa pri sodnih. V zvezi s tem se bomo borili tudi za to, da bodo nastavljeni takšni uradniki in sodniki, ki znajo oba jezika, ki ju govori prebivalstvo

naše pokrajine, ker edino na ta način se lahko omogoči uspešna in zdrava uprava ter pravično sodstvo.

IV. Občni zbor Političnega društva »Edinosti« v Gorici ugotavlja, da so minuli od poškodb spomenika na Krnu že trije tedni in da do danes še ni vlada izvršila svoje dolžnosti, da bi ugotovila krivce. Proti takšnemu postopanju vlade protestira občni zbor Političnega društva »Edinosti« v Gorici najodločneje. Nadalje ugotavlja občni zbor, da se morajo duhovniki še vedno potikati po svetu, da živi vse ljudstvo v kobariškem okraju še vedno v največjem strahu, da ječijo v kobariških zaporih še vedno nedolžni osumljeni, zato pozivlja občni zbor vlado, da nemudoma izvrši vsestransko svojo dolžnost, da varuje prebivalstvo kobariškega okraja pred nasilstvi ter da v najkrajšem času ugotovi, kdo je zakrivil poškodbo spomenika na Krnu.

V. Občni zbor Političnega društva »Edinosti« v Gorici izraža vsemu prebivalstvu kobariškega okraja največje priznanje in zahvalo radi vzornega in mirnega zadržanja vključ najrazličnejšim pritiskom in nasilstvom, ki so se nad njim izvajala radi poškodbe spomenika na Krnu.

Občni zbor je z vsem prebivalstvom kobariškega okraja solidaren in želi, da se čim prej ugotovi, da ne zadene tega prebivalstva niti najmanjša krivda pri poškodbi spomenika na Krnu. Prebivalstvo kob. kraja je vsled teh zadnjih dogodkov mnogo pretrpelo, toda v zadoščanje naj mu bo, da čuti z njim vse slovansko ljudstvo na Primorskem. Veliko je bilo trpljenje kobariškega ljudstva, toda upajmo, da bo to trpljenje služilo v največjo moralno zmago Slovencev na Goriškem. Občni zbor stoji tudi na stališču, da ne bomo prej mirovali, dokler ne bo izplačana oškodovanem ljudstvu vsa vojna odškodnina do zadnjega vinarja.

Kmečki oškodovanci zahtevajo, da jim vlada dovoli, da se združijo v zadruge vojnih oškodovancev za odškodnino na polju, in te zadruge naj uživajo one pravice, kakor jih imajo danes zadruge oškodovancev za stavbe.

Trinajsta točka:

Pozivljamo vlado, da s krepko roko udari vsakovrstne špekulante na račun vojne odškodnine. Različni uradi za posredovanje vojne odškodnine naj bodo pod vladnim nadzorstvom.

Štirinajsta točka:

Za pregledovanje stavb, ki so jih zgradile vojaške ali druge državne korporacije, naj se ustanovi paritetična komisija. Krivično je, da bi danes vojaški ženij sam cenil in sodil, kar je zidal, zato naj se pozove tudi nasprotna stranka v komisijo.

Petnajsta točka:

Zadruge vojnih oškodovancev in stavbne zadruge naj se financirajo hitreje kakor doslej.

Šestnajsta točka:

Država naj pripozna upravičenost naknadnih in dodatnih cenilnih operativ. Na pr. kmet v Volčah je dal ceniti podrtijo leta 1919. Takrat je stalo še toliko in toliko zidu itd. Da se hiša pozida je potrebnih 32 tisoč lir. To je bilo 1919. Hiša pa se začne na pr. zidati šele koncem 1922. Torej 3 leta kasneje. Ali ni vreme, hudourje še bolj poškodovale podrtije? Kajpada! Zato je naša zahteva po dodatnih cenilnih operativih upravičena.

Seдемnajsta točka:

Opozarja se vlada, naj se pri določevanju količnika (povišek pri stavbah) upošteva

1. dejanske krajevne razmere in

2. dejstvo, da je gradba na Primorskem dražja kakor v kateri drugi deželi, ki je v vojski trpela.

Osemnajsta točka:

Da se vzpostavi trgovina in obrt dežele, želimo, da država natančno poizve za dokaze oškodovancev, tako da se trgovina dežele zares obnovi.

Devetnajsta točka:

Slednjič zahtevamo, naj se pri reševanju prošnji takoj in brez odloga rešijo vloge vdov in sirot ter najbolj revnih družin; potem šele druge.

Te zahteve ki sem jih tu le na kratko omenil in ki izidejo v polnem besedilu v »Obnovi Goriške« smo predložili ministru, kakor je sam zahteval. V naglici smo stvar sestavili, a upam, da so v 19 točkah zapopdene vsaj bistveno vse poglobitve želje goriškega ljudstva. *Virg. Šček.*

Dopisi.

IZ PRVAČINE. Prireditve.

Spored kulturne prireditve ki se vrši v nedeljo dne 23. t. m. tik Pahorjeve gostilne kjer se gostje lahko poslušajo okrepčilo je sledeči: 1. »Nazaj v pluinjski raj«, poje moški zbor Dornberg. 2. »Zrinjski Frankopan«, pevski zbor Batuje. 3. »Pozdrav«, mešan zbor Vrtovin. 4. »Kiša«, pevski zbor Črniče. 5. »Jadransko morje«, moški zbor Selo. 6. »Ruža djeva«, mešan zbor Prvačina. 7. »Oblaček«, mešan zbor Bukovica. 8. Pevski zbor Bilje, pesem še ne naznanjena. — Za vsako pesmijo, kakor tudi med dejanji igra domača koncertna godba sledeče komade: 1. »Luna sije«. 2. »Fantič na vojski«. 3. Lepa naša domovina«. 4. »Domovini«. 5. »Mili kraj«. 6. »Opereta sedanjih časov« uglasbil »Rebič«. 7. »Jadransko morje«. 8. »Venček«. 9. »Bože živi«. 10. »Na svidenje«, korač-

Pogreb samostanskega vratarja.

(V spomin + Sabu Rubbia, kapucinskemu bratu v Gorici, umrlemu 12. julija 1922).

Mali zvonček v borni lini samostanske cerkve zale z žalnim glasom, glasom milim bratu kutarju li pogrebu, zadnje poje pesem danes:

»V Bogu spavaj, mirno spavaj zvesti hlapec samostanski! V božji službi si osivel, v skromni službi v tihem domu, nepoznan v velikem svetu!« —

Bratje rjavih kut v sprevođu in čistih brad očetje resno stopajo pred krsto, s težkim glasom, prepevaie »Miserere« - pesem smrtino... Brat umrl, brat preprosti, koga si poznal v življenju, da pridruži se sprevođu, da v molitvi se te spomni, verno spremi te do groba?

Kar imel si ljubih znanec kdor le more, kdor le more, glej, vsakdo s korakom trudnim v verno zatopljen molitev, - stopa solzen pot pretužn, - solzen stopa trop za tabo,

nica. 11. »Deklamacija«. 12. »Veronika Deseniška«. Tragedija v 5. dejanjih. Igralci v srednjeveških kostumih. Vršil se bode tudi srečolov na vrednostne dobitke. Na obilo udeležbo k tej kulturni prireditvi vabi prijazno Dramatični krožek. Prvačina 18. julija 1922. Fran Gregorič, režiser.

IZ MEDANE. V znamenju časa.

Neznani zlikovci so pobarvali z katramom slovenski obč. napis na tabli, ki visi na hiši, ter obenem prepleskali občinski urni in vrata. Čopič, dolg čez 3 m, zvezan iz dveh rakelj s trto, je ležal pod občinsko pisarno, kot »corpus delicti«. Kaj pravi nato varnostna straža?

DEVIN. Aneksijska slavnost.

Tudi v Devinu se bo vršila aneksijska slavnost. Praznovala se bo najbrže 30. julija. Tržaška občina je obljubila najprej podporo v znesku par tisočev lir; zadovoljila se je pa s prispevkom 300 lir. Zelo delaven je postal ob tej priliki neki gospod Dušič, uslužbenec pri tržaškem magistratu. Pravijo tudi, da se zato slavnost zelo trudi g. župan Colja, ki je tudi v službi pri tržaškem magistratu. Ne vemo, koliko je na tem resnice. Nimamo prav ničesar proti temu, ako se hočejo nekteri zabavati ob aneksijski slavnosti. Moramo pa odločno nastopiti proti temu, da bi se naše občine radi prirejanja aneksijske slavnosti zadolževale in še posebno proti temu, da se silijo revni dninarji, da prispevajo za aneksijsko slavnost. Gospodu Dušiču in drugim, ki jim je ta slavnost zelo pri srcu, svetujemo, da žrtvujejo iz svojih žepov za slavnost ter da ne nadlegujejo ubožnih ljudi in celo vdov, ki nimajo niti najpotrebnejšega za vsakdanje življenje. Z nasilnimi sredstvi uprizarjena aneksijska slavnost ni častna in več škoduje, kot pa koristi.

MIREN. Plesna norost.

V Mirnu se je plesalo v zadnjem času pet nedelj zaporedoma, tako da se ne zgrajajo le domačini, temveč da se pohušujejo tudi sosednje občine. Koliko se je že govorilo o moralični in gospodarski škodljivosti plesov! A za naše komunistično napleskano županstvo ne veljajo ne moralni ne gospodarski pomisleki. Župan Špacapan dovoljuje ali mirno pušči, da oblast dovoljuje neodgovorni mladini ples za plesom in slavno starešinstvo to bajé odobruje, češ, videli bomo, kdo se prej naveliča, ali mi plese dovoljevati ali mladina plačevati plesne pristojbine. To ti je zajčja možatost, ki se lahko skrjuje pod vrzoto. Župan Špacapan se pohušuje, če se kopajo otroci v Vipavi brez plavalnih hlač in žuga, da bode to smatral kot policijski prestopok, ker je nemoralno. Bodi mu! Ali dovoljeno naj mu bode vprašati točasnega župana, ali se nič ne zdrzne ob misli, koliko potrosijo v mirenski revni in ubogi občini mlečnozobi mladiči in kratkokrile filiske že pred plesom za gizdave obleke in za obutev? Ali nič ne preračuna, koliko denarja se zapleše, koliko zapije v pivnicah ob plesiščih in koliko sicer ne policijskih ali za življenje usodepolnih prestopkov se napravi med plesom in po plesu v ponočnih poznih urah? Ali ne vidi župan Špacapan, da se s plesi v občini veča ravščina, širi splošna nemoralnost in telesna propadlost? Ali res mislite, da so prav vsi Mirenci »fik-fakovci«, kakor ste jih imenoval na javnem volilnem shodu? Župan Špacapan, zahtevamo odločno, da bodi konec plesom v naši občini!

SV. ANTON PRI KOPRU. Razno.

Odkar zahaja vaš cenjeni list v našo sredo, še ni bilo dopisa od nas. Naj vam

reževez hwaležna vrsta, žen, otrok in sivih starcev, mož slabotnih, siromašnih vrsta tožna in potrita, v širnem svetu zapuščena mokrih lic za tabo stopa...

Brat umrl, brat preprosti, to so tvoji dobri znanci, ki si jih poznal v življenju. Dan na dan v življenju dolgem lajšal si jim bede težo; zanje zbiral si darove, da delil si jim darove, sladil jim grenkosti dnove.

»Bog te sprejmi, Bog te sprejmi v večno slavo, brat dobrotni. Bog usliši naše prošnje, Bog povrni ti stotero!« —

Sprevod dalje se pomika, petja glas in glas molitve li Bogu speje na višave... Bagor mu, ki v službi častni milosrdna je osivel! —

Kaj pomaga, kaj pomaga zlata krsta bogatino, kaj pomaga spremstvo slavno in visoko in obilo?

Kaj pomaga blesk življenja, kaj razkošje, čast in slava, če ga ni na širnem svetu, da za krsto prebogato

»Očenaš« bi zanj pomolil!

Trentar.

Kaj dela stalni odbor za varstvo vojnih oškodovancev.

(Tretje nadaljevanje.)

Očividno je imel minister namen, da z večnim odlašanjem utruji komisijo in se je reši. Ko je slednjič uvidel, da komisije ne utruji, tedaj je dejal tajnikoma, naj vržeta želje Goričanov nekoliko bolj določno na papir, da jih ministrstvo preštudira. Par dni kasneje, t. j. že 4. maja je izdala komisija v Rimu brošuro, ki se je natisnila v 700 laških izvodih in se je razdelila vsem poslancem, ministrom, časnikiarjem itd. Brošure nismo žal mogli obelodaniti tudi v slovenskem jeziku, ker so nam povsem zmanjkala gmotna sredstva. V knjižici smo postavili 19 točk, ki jih tu le na kratko omenimo:

Prva točka:

a) odlok od 2. svečana 1922, ki pravi, da ima vlada pravico pregledati že sklenjene in homologirane konkordate, se mora odpraviti, ker goriško ljudstvo ne vežejo sklepi poslancev.

b) ministrstvo mora razveljaviti vse tajne okrožnice, s katerimi je vlada pozivljala uradnike, da pri sklepanju konkordatov štedijo v prilog države.

c) treba tudi za pohoštvo določiti količnik, kakor se je to zgodilo za nepremičnine. Pri stavbah oškodovanec zna, kaj mu pritiče, kajti po potrjeni cenitvi ve, da znaša povisek 4 oz. 5 od sto lir. Pri pohištvu tega ni. Oškodovanec je na milost in nemilost izroččen samovolji uradnika.

Druga točka:

Da se izpelje, kar zahtevamo v prvi točki pod c), naj vlada razdeli premičnine v različne vrste, in sicer 1. v predmete za domačo rabo (pohištvo, perilo, obleka itd.), 2. v premičnine za obrtnike in trgovce, 3. v rokodelsko orodje in kmetiške premičnine, 4. v premičnine prostih poklicev (tehnik, zdravnik etc.).

Vlada naj pri vsaki vrsti določi količnik, ki naj bo tak, da si oškodovanec zamore nabaviti, kar je izgubil.

Tretja točka:

Glede odbitka na račun starostne obrabe naj se gleda na to, da se ne odbije toliko, da se na pr. obrat ne more zopet vzpostaviti.

Četrta točka:

Vojni oškodovanci zahtevajo, da se a) rešujejo prošnje po redu, kakor so bile vložene. Izjeme so dovoljene le pri vdovah, sirotah in revežih. Vsekakor pa naj se takoj rešijo prošnje, ki so jih oškodovanci vložili že 1919 in 1920 in kasneje šele druge.

b) uradniki naj pri sklepanju konkordatov vpoštevajo čustva človečnosti in naj ne skoparijo v prid države;

c) uradniki naj se drže uradnih ur, da ne bo oškodovancem treba zaman zgubljeni čas in denar.

Peta točka:

Vojni oškodovanci zahtevajo, naj se hitreje rešujejo prošnje; ako bi sklenili mesečno 4000 konkordatov, bi se vse pro-

šnje rešile do konca 1923. Na vsak način pa zahtevamo, naj vlada nastavi še najmanj 30 uradnikov k tehniškemu finančnemu uradu za goriško deželo in drugih 20, ki jih prideli ločenemu oddelku goriškega mesta in raznim davčnim uradom po deželi. — Komisije za ugotovitev naj bolj gosto sejejo; predsedniki komisij naj dobe namestnike, da se bodo mogle vršiti seje tudi v dobah, ko je predsednik odsoten.

Kar se tiče dobe izplačanja vse vojne odškodnine, je naša zahteva, da vlada da na razpolago vsako leto tako vsoto, da bo mogoče dovršiti izplačevanje odškodnin že 31. dec. 1924.

Vlada naj imenuje takoj toliko uradnikov pri finančnem ravnateljstvu v Trstu, da bodo lahko izvrševali tekoče delo (plačilni nalogi).

Vlada naj izda odlok, ki natančno določi čas in način plačevanja za one odškodnine, ki so bile likvidirane po 31. 12. 1921. in za one, ki znašajo več kakor 20 tisoč lir; pri teh poslednjih naj se določi, da se preostanek $\frac{1}{5}$ izplača v polletnih obrokih. Svote izpod 20.000 lir naj se saldirajo v teku 6 mesecev po likvidaciji.

Šesta točka:

Odlok od dne 3. jul. 1919 št. 1143 veljaven za Beneško glede pokritja občinskih dolgov naj se raztegne tudi na Primorsko; pravtako tudi odlok 2. februarja 1922. Po odloku pokrije namreč država iz svojih zakladov dolgove beneških občin, ki so bile poškodovane po vojski. Proč z dvojno mero; vsi enaki v državi.

Šedma točka:

Zahteva se, da vlada določi, da imajo pravico do odškodnine ne le oni, ki so po postavi postali državljani Italije, marveč vsi, ki so optirali za Italijo.

Glede na trgovska in obrtna podjetja zahtevamo, da se jim prizna polna pravica do odškodnine, četudi je del članov ne-italijanskih državljanov.

Osmo točka:

Oškodovanci zahtevajo, naj se prizna goriškemu Hipotečnemu zavodu popolna neodvisnost od Zveznega zavoda v Benetkah.

Deveta točka:

Oškodovanci zahtevajo, naj se država odpove obrestim na predumuje. Pravtako morajo storiti zasebni zavodi potem ko je bil konkordat homologiran.

Deseta točka:

Vlada naj oprostí oškodovance vseh davščin, dokler ne bo izplačana vsa vojna odškodnina.

Enajsta točka:

Dokler ne bo priznana neodvisnost domačega Hipotečnega zavoda, naj vlada poskrbi, da bo Zvezni zavod v Benetkah hitreje dajal vizum za predumuje, da ne bo treba čakati kot doslej po 6 mesecev in več.

Dvanajsta točka:

jaz pošljem par vrstic, kaj je bilo posebne- ga med letom. Z zadovoljstvom moramo povedati, da je letos č. g. župni upravitelj tudi pri nas vpeljal majske šmarnice, ki se jih je ljudstvo v obilnem številu vdeleževalo, kličalo oltar, naši vrli pevci in pevke so tudi storili svojo dolžnost. — Na praznik sv. Trojice je pristopilo k božji mizi nad 80 nedolžnih otrok, vse se je izvršilo v lepi in glinljivi slovesnosti. — Tudi ob procesiji sv. R. T. je igrala naša godba lepe komade v povzdigo svečanosti. — Dne 18. junija pa je pri nas in po nekaterih so- sednjih vaseh tako hudo toča pobila, da je ponekod poškodovala vinograde za dve leti. Pa prihodnjič kaj več.

LOKVE NAD GORICO. Prireditev.

V nedeljo se je vršila pri nas prva pri- reditev Bralnega društva. Naša vas sme biti ponosna na ta dan. Koliko požrtvoval- nosti, truda in dela je bilo treba, da je združena mladina dočakala ta dan! Poka- zala je kako krepke duševne sile so skrite v srcih slovenskega kmeta in delavca. Po 14 do 16 urnem delu se je skoro vsak dan zbralo trideset fantov in deklet h petju ali igri. — Prireditev je uspela zelo dobro. Mogočni mešani zbor je zapel tri pesmi. Vodopivčeva »Pri oknu« je najbolj ugaja- la, pa tudi dve narodni so poslušalci moč- no hvalili. Moški zbor je dobro zapel težko skladbo »Kazen«. Dekliška igra je lepo uspela. Igralke so nastopile naravno in od- lično, in so dokazale, koliko nadarjenosti in pa veselja do izobrazbe je v njih. Fantje so pa igrali igro »Vse naše« v domačem narečju dovršeno. Smeha ni bilo konca. — Da je ta prva prireditev tako lepo uspela, je zasluga požrtvovalne mladine, ki je na- šla v domačem g. župniku spretnega vod- jo. Zelo je povzdignil veselico nov oder, umetniško delo g. učitelja Vižina. Ta kul- turna prireditev je pa v veliki meri zra- stla iz tihega dela nekaterih domačih fan- tov. Ti so širili med tovariši misel, da je treba začeti novo življenje potom izobraz- be. Prva zmaga je tu, sedaj velja geslo: Naprej! Naprej preko vseh ovir in preko zasramovalcev, — štirje fantički so — na novo veselo delo za prosveto ljudstva!

LIVN. »Odmevi odborov«.

Ta dopis je dames že malo zastarel, a ga pričobujemo radi zanimivosti vseeno: Fantje, ki so bili ob zadnjem naboru potrjeni, so obesili za klobuk poleg cvetja tudi črne trakove, znak žalosti. To je po- polnoma nekaj naravnega za današnje ljudsko mišljenje in razpoloženje. Po tolj- kih vojnih grozotah in trpljenju mora nav- dajati naše ljudi ob zopetnih vojaških nabo- nih edino le ogorčenje in žalost. Drugače si je tolmačil črne trakove za fantovskimi klobuki livški brigadir. Poizvedoval je naj- prvo po občini, kdaj je nagovoril fante k temu dejanju, a fantje so mu odgorili, da njih lastna pamet. Poklical je nato par dni po naborih najprvo enega fanta in sicer po noči, v orožniško pisarno. Zgrabil ga je za brado in ga začel pretepati po licih, a nato ga je sunil s tako silo v bok, da se fantu viliha kri, spotekel se je in padel bi bil na tla, da ga ni ujel drug orožnik, ki je bil priča dogodka. Ku mu je nehala teči kri, je moral kljub oslabelosti sam oribati okrvavljeni pod. Vsled izgube toliko krvi je hodil na dom 3 ure, čeprav znaša odda- ljenost domu le eno uro. Fant je še cel te- den nato bljuval kri. — Par dni nato je brigadir spet poklical dva druga, jih tudi tepel po licu, grozil jima in jih psoval. Za- grozil je jima, da ko prideta na dopust, jih ne bo pustil nič na dom, ampak takoj bota morala nazaj k vojakom. Rekel jima je: »Za tiste, ki ubijajo in kradejo je zapor, za talle kot sta vidva pa palica.« — Ko je prvi fant kričal in jokal vsled udarcev, da so ga slišali tudi bližnji prebivalci, mu je ra- di tega surovež zagrozil: »Srečen si, da jih nisi petkrat toliko dobil.« Vkeh teh do- godkov so bili priča tudi drugi orožniki. Kljub vsemu temu se pa drzne vendar bri- gadir izjavljati, da bo prisegel, da jih ni tepel. Ne mogli bi se zgrazati toliko nad temi nasilstvi, če bi bili omenjeni fanti kak- razgrajči in pretepači, toda pozna in spo- štuje jih cela občina kot mirne, trezne in poštene fante.

Politika.

Te dni se je mudil v Rimu *argentins- ki predsednik*, ki je bil kraljev gost. — Iz poročila o *finančnem položaju* v zbornici izvemo, da je deficit zrastel od peth mili- jarda za celo poldrug milijardo, tedaj na šest milijard in pol, kar tudi niso mač- je solze, če pomislimo, da je milijarda tisoč milijonov. Kdo bo pa plačal? Poleg tega pa se Italija še vedno pripravlja, da bi da- la *Reki novo posojilo*, ne morda iz golega sočutja do revice, ampak iz političnih rač- unov. Gospodariti pa res znamo. — To je pa tudi skoraj vse, kar vemo povedati mirnega o Italiji. Kakor so nekaj skrbeli velikani duhá, da je zaslovela Italija po njih nesmrtnih delih po vsem svetu, tako

skrbé danes fašisti, da je nesmrtno in ne- pretrgano njih delovanje, ki dela v tujini o Italiji sliko jame samih razbojnikov. Le pojte v drugo državo, pa boste slišali mnenje o Italiji, ki ste ji sami dali tako ču- den sloves. — Fašisti ustvarjajo danes pravo anarhijo — tega ne moremo več i- menovati revolucijo. V mestu Viterbo jim ne ugaja klerikalni mestni svet, halo, pa zasedejo mesto in zahtevajo naj ta odstoji. Čisti srednji vek, roparskih vitezov! Drugi fašisti zasedejo Kremono, vničijo delavsko zbornico, socialistično tiskarno in zadrugo. Šele po več dneh terorja so fa- šisti odšli. Ena najpomembnejših stvari je še morda končni sporazum med Italijo in Ju- goslavijo, ki bo nazadnje vendarle podpi- san. Šlo je samo še zato, ali naj imajo v Zadru malo večji ali malo manjši prostor za nedeljske izprehode, v šali rečeno. Če bodo mogli uspešno dihati tudi zdaj, je drugo vprašanje. — Nekaterim industrijam v novih pokrajinah so imeli dati podporo, a so jo za zdaj odložili. — Kaj pa vojna odškodnina? Ali so potrebni podpore sa- mo industrijalci?

V *Jugoslaviji* se je pojavljala zadnje čase ministrska kriza. Stvar sicer še ni bila nevarna, toda vsa predznamenja kaže- jo, da stojimo v kratkem pred novimi dr- žavnozbornskimi volitvami. Med radikalno in demokratsko stranko so se bila pojavila neka nesoglasja, a so zdaj odstranjena. Samostojni poslanci so zahtevali več kre- dita za zgradbo novih železnic v Sloveniji, a so se v Beogradu temu upirali. Radi tega so se poslanci umaknili ob priliki glosa- vanja o proračunu iz zbornice. — Dne 15. julija je došlo v Ljubljano večje število (60) srbskih sirot, ki so bile lepo sprejete.

Čehoslovaška ima obilo dela in skrbi z malo entento. Zdj pripravljajo njeno kon- ferenco za mesec september v Pragi.

Iz *Rusije* prihajajo grozna poročila, da trpi na lakoti 30 milijonov ljudi. Umrlo je dozdaj 2 milijona ljudi. Žetev v pokraji- nah, kjer razsaja lakota bo komaj polo- vična od tega kot je bila l. 1913.

Kadarkoli pišemo o *Franciji*, moramo pisati tudi o Nemcih, ti so začetek in konec vseh njenih kozjih molitvic. Samo nemški dolg ji gre po glavi. Enkrat se boji, da Nemčija ne bo premočna in jih bo dala Franciji po hrbtu, drugič pa zopet trepeti, da bo Nemčija prešibka in radi tega ne bo mogla plačati. Res strašno hude skrbi.

V *Turčiji* se radi vojskujejo, zastona nimaio v državni blagajni nič denarja. U- radniki že dolgo časa niso dobili nič plače. Kako pa žive? Ubogi državljani, kako mo- rajo šele v Turčiji mazati, če hočejo kaj doseči. Zdj išče Turčija posojila.

Konferenca v Haagu pa jemlje rav- notako žalosten konec kakor vsaka druga. Prišla je na mrtvo točko in je skoraj na tem, da se razide. Vsi zastopniki evropskih oblasti skrbijo le, da bi nekaterim mogoč- njakom priborili nazaj posestva, ki jih je vzela ruska vlada. To pa ne gre, zato tudi konferenca ne gre naprej. Mir pa čakaj, da trava zraste.

Na *Holandskem* so v poslansko zbor- nico to pot prvič volile tudi ženske. Zvišalo se je število katoliških poslancev, ono so- cialistov, komunistov in liberalcev se je pa znižalo, a ne za mnogo.

V *Nemčiji* je nastala finančna kriza, ki daje vsem sosedom obilo misliti: Eni so mnenja, da je finančna kriza umetno u- prizorjena.

Na *Irskem* se vrše tudi boji. Mnogo je pogorišč, mnogo oseb je ubitih, mnogo hu- do ranjenih.

Na *predsednika francoske republike Milleranda* je bil izvršen ob priliki prazno- vanja 14. julija (zavzetje Bastilije) aten- tat. Predsednik je rešen. Storilec, neki a- narhist, je prijel.

Domače novice.

+ *Poslanec Virgilij Šček* je bil te dni obolel, da je moral ostati v postelji. G. poslanec se je že obrnilo na bolje.

+ *Izpit iz klavirja*. Gdč. Karmela Kosovec, hčerka nadučitelja iz Toma- ja je napravila na Tartinijevem konser- vatoriju izpit iz klavirja z odliko. Casti- tamo!

+ *Smrtna kosa*. Umrlo je prejšnji teden v četrtek zjutraj pater Sabas Rub- bia, dolgoletni vratar pri kapucinih, ki so ga poznali vsi mestni reveži in rev- nejši dijaki. Bil je ljudomilega značaja, ki so ga vsi radi imeli in ga bodo ohrani- li še dolgo v hvaležnem spominu.

+ *Trije utopljeni*. Skoraj v teku 48. ur je v preteklem tednu pobrala reka Idri- ca tri žrtve. Preteklo soboto je vtonil na Slapu pri kovanju neki 21. letni orožnik s Slapa ob Idriji. V nedeljo je vtonil v Dol. Trebuši neki 12 letni fantiček po priimku Kuštrin iz Dol. Tribuše. V ponedeljek pa je vtonil na Slapu ob Idriji 21. letni Feliks Makuc. Tri utopljeni v tako kratkem ča- su pač najbrže Idrijska še ni pomnila.

+ *Zlato mašo* bo obhajal v nedeljo dne 23. julija pri kapucinih P. Otokar. Zlatomašniku ob njegovem krasnem jubi- leju naše najpristrčneje častitke, naj ga Bog ohrani še mnogo let med nami! — Več vrstic bomo priljubljenemu jubilan- tu posvetili prihodnjič.

+ *Civilni komisariat v Gorici* je sko- raj brez izjeme le za Slovence, a tu ne naj- deš skoraj niti enega uradnika več, ki bi znal slovenski. Slovenske vloge čakajo re- šitve mesece in mesece na veliko škodo prizadetih strank. Italijanski uradniki pa- sejo lenobo, ker so nezmožni za delo, za katero jih moramo z davki plačevati. Od- kar je umrl g. komisar Contin, gospodarijo na p. na policijskem oddelku komodni ljudje, ki nočejo znati slovenski misleč, da so stranke zanje, a ne oni za stranke. Če- mu naj plačujemo davke, ako nam vlog ne rešujejo in jih niti ne morejo reševati, ker so nevedneži, ki ne znajo drugega ko ita- lijansčino? Naši poslanci morajo storiti korake da se vendar kdaj red napravi na civilnem komisariatu v Gorici!

+ *K vojakom* naši fantje ne bodo vpo- klicani sedaj, ampak šele pri prihodnjem pozivu. Tako naznanjajo razglasi.

+ *Vojaška služba in poljedelstvo*. Naš rimski dopisnik nam piše: Z ozi- rom na potrebe poljedelstva in z ozi- rom na olajšave, ki so jih imeli prej dr- žavljeni teh pokrajin glede oprostitve od vojaštva za poljedelska dela, je voj- no ministrtvo poslalo vojaškim okro- žjem in civilnim komisarjem navodila, da se z najširšimi vidiki razlaga čl. 10 odloka z dne 10. aprila 1920 o rekrutira- nju. Moral se bo torej odložiti vpoklic vseh onih rekrutov, ki so neobhodno potrebni za živinorejo in za poljedel- stvo bodisi da je kmetsko posestvo nji- hova last ali pa last družine. Dotične prošnje bodo morale dospeti najkasneje do 31. julija t. l. na poveljstva vojaških okrajev. Lahko so napisane tudi v slo- venskem (hrvaškem) ali nemškem jezi- ku; priloženo mora biti potrdilo župan- stva o gori omenjeni neobhodni potrebi Prošnje s prilogo se imajo predložiti pri civilnemu komisariatu, kjer se lahko ta- koj izjavi rekrutu ustmeno! če se neob- hodnost, ni treba, da se rekrut predsta- vi pri poveljstvu vojaškega okraja. V nasprotnem primeru pa se mora. In če poveljstvo vojaškega okraja ne potrdi neobhodnost potrebe odloga, o- stane rekrut na razpolaganje tega po- veljstva, ima pa pravico uložiti proti njegovemu odloku utok na vojno mini- strstvo. Iz »Edinosti«.

+ *Vojaški novinci* slovenske in nemške narodnosti bodo z ozirom na svoj telesni stroj in klimatične razme- re, v katerih živijo, služili v krojih se- verno od Rima.

+ *Kaj misli vlada? Kje smo v Evropi, ali pri Culukatnih?* Lani se je zgodilo v Cer- knem, da je sodnik želel zaslišati pričo, ki stanuje na koncu trga. Prosil je navzoč- ga orožnika, naj bi šel po g. X. Orožniki so odšli v dotično hišo, moža trdo vklelili v verige in ga vodili kot hudodelca skozi trg na sodnico.

Letos smo napredovali. Orožniško poveljstvo je prišlo v obliki neke komisije v Rihenberg, da tam zasliši neke priče zastran incidentov ob dnevih vojaških na- borov. Poveljnik želi govoriti tudi z ob- činskimi tajnikom. Kako se šli po tajnika? Mogoče potom kakega privatnika, kakega orožnika? Kajpada! Šest oboroženih ka- rabinerjev se je peljalo v kamijonu po tajnika. Ko so dospeli na lice mesta in je začel tajnik te prikazni nekoliko čudno gledati, mu je neki domač orožnik rekel: »Saj ne bo nič hudega!« Vlada, ali je to način, po katerem naj se vabi priče na za- slišanje?

H koncu še nekaj za goriškega gosp. glavnega komisarja. V Gorici je na držav- ni postaji sprevoznik-fašist, rdečelas mlad fant, ki vsepovsod ljudi plaši in straši. Čujemo, da pripravljajo županstva poziv na centralno vlado, da ga odstavi, ako že to zanemarija domače oblastvo. Ta fašist je prišel pred kratkim v Rihenberg in za- hteval od žensk, da podpišejo neko listi- no, ki jim je bila nerazumljiva, ker je bila pisana v laščini. Povedal pa je, toliko so ga razumeli, da naj podpišejo, da on ni nikdar preiskoval hiš v tem okraju. V strahu, da ne bi drugi dan prišli znani go- spodje požigat celih vasi, so ljudje pod- pisali. Pozivljamo Vas, gospod komeida- tor Maggioni, da se uvede o tem stroga preiskava.

+ *Kje bodo služili naši vojaki*. »Edi- nost« poroča: Naš rimski dopisnik nam javlja, da je vojno ministrtvo odredilo glede službenih krajev vojakov novih po- krajin sledeče: Nemški rekruti bodo slu- žili v sledečih mestih: Milan, Genova, Florenca, Rim, Bologna, Pisa, Turin. Slo- vanski rekruti: Rim, Turin, Milan, Gene- va, Bologna, Florenca, Neapel, Brescia, Verona, Modena, Parma in Spezia. Re-

kruti ki bodo dodeljeni Alpincem, bodo služili v 27 alpinskih batalijonih, a tisti, ki bodo dodeljeni gorski artileriji bodo slu- žili v 9 skupinah tega orožja. Vsi ti oddel- ki imajo svoj sedež v Gornji Italiji. Neka- teri rekruti bodo ostali v domačem okro- žju, toda število teh srečnežev bo majhno. Tisti, ki bodo dodeljeni posebnim oddel- kom, kakor saniteta, železničarji itd. bo- do služili v sedežih svojih oddelkov.

+ *Blamaža*. »Popolo di Trieste«, ki je že odnesel marsikatero blamažo, je zo- pet za eno bogatejši: Trdil je namreč, da je bila iz neke kapele dvakrat ukradena slika D. M. in da je preiskava ugotovila, da ima eno ukradenih slik — župnik na Srpenici. — »Edinost« pa prinaša sedaj sledeče pismo:

Tolmin, 22. aprila 1920. — Preč. g. Josipu Likarju. — V odgovor na Vaše ce- njeno pismo izjavljam, da sem prejel od Vas v nepoškodovanem stanju sliko Ma- tere Božje, ki je bila postavljena v kape- lici na Planini ob času vojne. G. polkovnik Bes mi je naložil, naj se Vam zahvalim, da ste ohranili to podobo, ki mu je tako draga. Obenem mi je rekel, da mu nazna- nite, ako ste imeli kake stroške, ker je vedno pripravljen, da Vam jih povrne. Molite zame kakor bom tudi jaz za Vas. — Vdani Don G. Agazzi, kapelan-poroč- nik X. skupine. l. r. (Pričujoči prepis, ki ga je preskrbela stranka sama, se popolno- ma krije z izvirkom. Iz pisarne kr. pre- ture v Gorici, dne 6. julija 1922. Ruzzier.) — Ali bo zdaj »Popolo« trdil, da je pismo ponarejeno?

+ *Tečaj v združenem knjigovodstvu*. Na razne prošnje naznanjam, da priredim tečaj o združenem knjigovodstvu v Do- bravljah (Ljudska šola) z dnem 16. t. m. ob 8½ uri zjutraj. Vsi oni, ki se želé ude- ležiti, naj pridejo omenjeni dan in ob ome- njenem času na zgoraj določen prostor. V Dobravljah, dne 10. julija 1922. Mermolja Franc, šol. voditelj v Dobravljah Sv. Križ- Cesta.

+ *Tudi Srpenica* je baje srbela fa- šiste. Znano je že, da so g. vikarja dol- žili tatvine neke podobe, ki jo je pa le hranil, a pošteno vrnil, kar je dokazal pred vso javnostjo. To jih je najbrže je- zilo. Pretečeni teden so prišli v Srpeni- co po noči orožniki, zastražili župnišče in dejali g. vikarju Likarju naj beži. Isto so sporočili tudi gč učitelju in občinski- mu tajniku Trebsetu. Vsi so bežali za nekaj dni od doma. Kolikor imamo do zdaj poročil, se kaj hujšega ni zgodilo.

+ *Iz Podgore smo prejeli*: Čudno luč meče na Podgorce dejstvo, da se je vršil pogreb č. g. kurata C. M. Vuge skoro brez naše udeležbe. Da se ne bo to krivo tolmačilo, naj povemo, da je nam bila neznan ura pogreba, mnogi pa sploh ni- so nič vedeli o smrti ljubljenelega gospoda.

Tebi pa, dragi pokojnik, ostanemo več no hvaležni za neizmerne dobrote, ki si nam jih izkazal posebno v begunskem taborišču, kjer si radi nas tudi sam bil preganjan od brezsrčnih tedanjih mogot- cev in orožnikov. Bil si ljubitelj mladine in rož, a ne tega ne onega ni bilo na tvoji zadnji poti. Ostal si navidezno tako sam, in vendar je izredno veliko število njih, ki so te visoko cenili in ljubili.... Bog ti daj mir in pokoj! Mi molimo za-te! Tvoji zvesti Podgorci.

+ *Dne 13. julija* (pret. četrtek) je bila žalostna obletnica (dve leti), ko je zgorel »Balkan« v Trstu. Kot za oblet- nico nam so dali Kobariške dogodke. Vedimo, da vsak komedijant hodi le en čas po glavi, da pade na noge ali pa se ubijel!

+ *Naša pošta* ne sprejme več na- šega lista, če ni poleg slovenske v znač- be pošte tudi italijanska spakedranka, ki bo pa v tem slučaju spakedranka na kvadrat, zakaj kdor ne pozna uradnih spak, jih mora v sili sam kovati. Lepa reč bo prišla iz tega.

+ *Slovensko, Izobraževalno društvo v Mirnu* obsoja najodločneje mnogo številne, zaporedne, javne plese, ki se vrše zadnje tedne v občini, ker zapelju- jejo mladino k zapravljanju in podivja- nju. Ker gre govorica da se bodo plesi še nadaljevali, pozivlja merodajne kro- ge naj store potrebne korake, da se to zlo prepriči in tako reši čast občine.

+ *S seje juridičnega odseka dežel- ne svetovalne komisije* nas pred vsem zanima zadnja točka dnevnega reda: Raba jezikov pri sodnijskih in upravnih oblastvih. Na predlog predsednika je odsek sklenil, da se proučevanje vpra- šanja poveri posebnemu pododseku, ki bo sestavljen iz sledečih gospodov: Bennati, dr. Bonavia, dr. Kers, dr. Mrak, dr. Puecher, baron Rinaldini, dr. Slavik, dr. Tamaro, dr. Wilfan, dr. Zanolla.

+ *Sovodnje*. Tak dopis, kakor ste ga poslali, ne moremo priobčiti. Mi in čitatelji moramo že iz dopisa vedeti za kaj gre. Pošljite drugega!

× **Nesreča.** Včeraj (v ponedeljek dne 17. t. m.) okoli 5 ure popoldne se je obstrčil po nesreči v Sovodnjah sin g. Ivana Cibica, Milan na levi roki in sicer po nesreči z neko patrono, ker ni poznal to nevarno strelivo. Odpeljali so ga takoj v goriško bolnico, kjer je bil operiran. — Stariši, čuvajte deco, ker takih nevarnih stvari je še mnogo naokoli.

+ **Produktivna zadruga solkanskih mizarjev v Solkanu** je priredila 3 mesece trajajoči kurz, o merjenju lesa in razna druga tehnična dela spadajoča v mizarstvo stroko.

Kurz je posečalo precejšnje število članov, ker je lep napredek, da zadruga ne skrbi samo za gmotno stanje svojih članov, ampak da nudi svojim članom možnost se izobraziti kolikor je v sedanjih razmerah mogoče. Kurz je vodil tov. Julij Makuc, kar se mu najiskrenjeje zahvaljujemo za njegov trud in požrtvovalnost.

Zadruga ob sklepu tečaja priredi v petek dne 21. julija 1921 ob 8 zvečer v dvorani g. N. Mozetiča v Solkanu javno predavanje. — Predava tov. Julij Makuc. Predmet: »O lastnostih lesa.«

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

+ **Iz občnega zbora.** Predsednik tržaškega društva dr. Wilfan je na ustanovnem občnem zboru samostojnega goriškega društva v Trgovskem domu končal svoj govor z navdušenim vzklikom: »Bog živi novo društvo! Bog živi njega ustanovitelj!« Te besede so vse navzoče zborovalce razveselile. Kajti dr. Wilfan je 48 ur prej na občnem zboru na Opčinah označil samo stoino organizacijo Goričanov za škodljivo nepotrebno, kvarno in opasno. Marsikdo na Goriškem je bil ogorčen, da je dr. Wilfan kot poslanec, ki je bil izvoljen od goriškega ljudstva nastopil proti zahtevam in enoglasnim sklepom goriške dežele. Toda mi smo vedeli, da je bil ta očitek pretiran, kajti nam se je zdelo nemogoče, da bi prišel dr. Wilfan na zborovanje goriški zastopnikov nasprotovat enodušni volji Goričanov. Kako bi si mogel človek misliti da se dr. Wilfan ne mara pokoriti tisti disciplini, ki je veljavna in neprekršljiva za vse člane organizacije, posebno pa še za poslanca, ki je bil od nas voljen, da zastopa naše interese? Govor dr. Wilfana na Opčinah je sicer zelo slabo vplival na Goričane, toda ne smemo vendar pozabiti, da vprično naše enodušne volje brez obotavljavanja izjavil: strinjam se z Goričani in hočem v polni meri vpoštevati njihove zahteve. To je pa glavno, kajti brez narodne discipline ne pridemo nikamor, temveč držimo v propast.

Pozor pred steklimi psi! V Orehovljah, občina Bilje pri Gorici, se je zgodila grozna nesreča, ki bo lahko imela še najzlastnejše posledice. Pred par tedni je nek mladi psiček, katerega je vgrizel, kakor pravijo, neki večji pes, odkal celo vrsto mladih ljudi. Ker so ljudje videli da ta mladi pes grize, so ga sicer ubili, toda se niso za ničesar več brigali. Minulo sredo je bil pa poklican dr. Bačar v Orehovlje k nekemu 11 letnemu dečku Vinkotu Besedniaku, ki je bil težko obohel. Zdravnik je v svoje veliko začudenje dožgal že povsem postarelno steklimo, ter je izvedel, da je bilo še 12 drugih oseb od istega steklega psa oklanih. Dal je dečka takoj pripeljati v goriško bolnišnico, kjer je po grozljivih mukah še tisto noč umrl, ostalih 12 oklanih oseb je pa poslal v Pasteriev zavod v Padovi. Trenutno še nimamo poročil, ali so izven nevarnosti ali ne; vsekakor je pa položaj zelo resen, ker so se ljudje zavedali nevarnosti še le po pretoku precejšnega časa, ko so bili ogriznjeni, ko jih je dr. Bačar nato opozoril. Pazite vendar na pse in ne spravljajte sebe in drugih v nevarnost!

Društva.

d. **Doberdob.** — Županstvo Doberdob priredi ob priliki otvoritve vodovoda veliko tombolo z dvema dobitkoma, činkvino 200 lir, tombolo 500 lir. — Pred in po tomboli prosta zabava. — Ker je čisti dobiček namenjen sirotam padlih vojakov, vabimo k obilni udeležbi. Županstvo.

d. **Tombola v Štandrežu.** Prihodnjjo nedeljo, t. j. 23. julija priredi Vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine javno tombolo in sicer ob 6. uri zvečer na trgu pred cerkvijo. Vabijo se vsi bližnji k obilni vdeležbi odbor.

d. **Divji lovec v Rihemberku.** Tukajšnje »Kršč. soc. izob. društvo« priredi v nedeljo 30. julija 1922 ob 3. uri popoldne na dvorišču »Hran. in posojilnice« narodno igro s petjem Fr. S. Finžgar: »Divji lovec.« Med odmori nastopa društveni pevski zbor in udarjajo tamburaši. K obilni udeležbi vabi ODBOR.

d. **Bevec:** V nedeljo dne 23. tek. meseca ob 5. uri popoldne ponovi pevsko društvo Rombon v Bevcu na splošno željo narodno igro v petih dejanjih in sedmih slikah »Deseti brat« in sicer v garaži družbe S. A. P. — Odbor.

VSI V KOJSKO na veselico združeno z tombolo, kateri priredi društveni »Vodovod« pođ vaško lipo dne 30. julija t. l. K obilni udeležbi vabi odbor.

d. **Kat. sloj. izobr. društvo v Podragi** priredi v nedeljo dne 23. julija ob 4. uri popoldne na pokritem dvorišču g. Jožefa Žgur h. št. 113 veselico s petjem in igro »Krivo prisežnik«. Prijateljice poštene zabave v vipavski dolini, ta dan vsi v Podrago!

Po svetu.

s. **Lakota v Rusiji.** Po zadnjih uradnih podatkih, ki so prispeli v Ženevo, hranijo odbori za pomoč Rusiji, ki delajo pod vodstvom dr. ja Nansena, sedaj 640.305 otrok in 391.214 odrastlih v Rusiji in na Ukrajini, skupaj torej 1.031.519 oseb.

s. **Okoli sveta v zrakoplovu.** Angleški zrakoplovec Black se je ozdignil na pot v smeri proti Egiptu. Pri odhodu so bili prisotni: kraljica, princ Nikolaj, mnogo oblastev in velika množica.

s. **V Bohinjski Bistrici** je zgorelo del vasi, vsega skupaj 29 poslopij.

* **Duhovita kraljica.** Havajska kraljica Lilnokalani, ki je temne polti, je obiskala angleško kraljico Viktorijo. Ko sta sedeli kraljici pri obedu, je rekla havajska kraljica hipoma: »Veličanstvo, jaz sem z Vami v krvnem sorodstvu.« Vsa razžaljena je vprašala kraljico Viktorijo, kako more to biti. Tedaj je odgovorila havajska kraljica: »Moj ded je pojedel Vašega kapitana Kuka.« (Kuk je odkril Havanske otoke, kjer je našel svojo smrt.)

Poročili o obeh zadnjih koncertih in še mnogo drugega gradiva je moralo izostati. — Prihodnjič!

Darovi.

Dobrodelnost. — Za Slovensko sirotišče: Hranilnica v Posojnica v Pesmi 100 L (skupno 200 L.)

Svatje ob novi maši č. g. Jankota Premru v Vrhpolju zbrali 87 L.

Županstvo Ozeljani - Sv. Mahel 30 L.

Županstvo Črni Vrh nad Idrijo 30 L, županstvo v Podgori 200 L.

C. družina Vuga v Gorici mesto venca na grob preč. g. Cirila Vuga 100 L.

Listnica uredništva:
I. K., Idrija. Glede potnih listov to. Dobite prvo potne liste, potem se obrnite na nas že z izgotovljenimi potnimi listi od italijanske oblasti. Zdaj je zadnji čas.

IŠČE SE PRAKTIKANTINJA za blagajničarko večša sloven. in italj. jezika. — Ponudbe na *tvrdko Just Vuga, Gorica, Corso Verdi.*

PRVA NARODNA JED

so bile že pred vójno testenine »Pekate« in kakor vse kaže je kmalu ne bo biše med našim ljudstvom, kjer jih nebi uživali

IZJAVA IN PREKLIC*).

Podpisani preklicujem žalitev izrečeno v navzočnosti gdične Vilme Bogataj-eve, Olge Miklavč-eve in gospoda Janka Pignatarija napram g. učiteljici Mileni Furman ter izjavljam, da je bila žalitev po meni izmišljena in lažnjiva.

Istočasno se ji zahvalim, da je blagostno odstopila od tožbe.

davčni uradnik.
Luka Kokoj,

Kobanid, dne 12. julija 1922.

×
IZJAVA.

Za dolgove, ki bi jih naredila moja hči *Marija* nisem plačnik in ne prevzamem nobenih obveznosti.

Anton Erjavec
Srednja Kanomlja št. 37

×
PREKLIC.

Podpisana tem potim preklicujem razžaljive besede, ki sem jih izrekla radi tatvine proti *Karolini Erzetič* za neresnične.

Kozana, 15. julija 1922.
Katerina Velušček.

* Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko, kolikor zahteva zakon.

ZAHVALA.

Globoko ginjeni vsled mnogih dokazov srčnega sočutja o nepričakovani smrti našega ljubljenega prerano umrlega brata, strica in svaka preč. g.

Cirilã Metoda Vuga

kurata v Harijah

ki je preminul dne 12. julija se tem potom najsrčneje zahvaljujemo vsem onim prijateljem in znancem, ki so v tako obilem številu spremili pokojnika na zadnji poti. Posebna zahvala še preč. duhovščini, ki so od blizu in daleč prihiteli in se udeležili pogreba svojega sobrata; spremstvu čč. oo. kapucinov, čč. oo. franciškanov, čč. usmiljenih bratov tuk. bolnišnice, čč. gg. bogoslovcev ter mnogih inteligentov laikov. Enako se zahvalujemo gg. pevcem Pevskega-glasbenega društva v Gorici za pretresljive žalostinke v slovo.

Bog vsem stotero povrni.

Zalujoči ostali.

GORICA, 14 JULIJA 1922.

Olleschau

najboljši cigaretni papir

Zaloga v

Knjigarni „Kat. Tiskov. Društva“ v GORICI. :-:

Krojači! Nudi se Vam prilika izvežbati se popolnoma v krojenju. Kje pove uprava »Goriške Straže«.

STANOVANJE

v vili ali v hiši na deželi 4—5 sob, vrt, v bližini mesta išče stranka. Ponudbe pod »Nujno« na agencijo Molesini, Gorica.

AMBULATORIJ

za spolne, sifilitične, kožne in otroške bolezni
D. RA G. & A. DE LEO
Specialista spopolnjena na pariški kliniki
Moderno zdravljenje sifilitične bolezni, soženja in vnetja cevi in kapavca.
Preizkušnja krvi za ugotovitev sifilitičnih okuženj.
Sprejemata od 10 do 12 in od 14 do 17.
GORICA, Piazza Nicolò Tommaseo (Piazzutta) N. 8

PEKOVSKI VAJENEC

se sprejme. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

STANOVANJE obstoječe iz najmanj dveh sob in kuhinje išče mala slovenska družina za talkoj. Ponudbe na upravo.

D. or IVAN MANZINI

zdravnik - kirurg

je otvoril ambulatorij v Gorici — Via Rastello 30/1. Sprejema od 11. do 12.

ETERNIT TOVARNA:

Casale Monferrato (Piemonte)

Opozarjamo slavno občinstvo na jedino pristni »ETERNIT« ki se spečuje v Gorici samo v zalogi A. NARDINI, ulica Dante štev. 24, ki je edina v vsej - - Julijski Benečiji. Vsi enaki pridelki v drugih zalogah so ponarejanja. - -

„ETERNIT“ Pietra Artificiale GENOVA

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posojilnica)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann**, vsakovrstno blago za poročence, kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno! Cene zmerne!

Gospodu

AVGUSTU RAVNIK

generalni zastopnik zavarovalnice

v GORICI Via Bertolini 10.

Podpisana se iz dna srca zahvaljujem Vam in Vašemu zastopniku gosp. FRANC KOGOJ-U, Trnovo 104 pri II. Bistrici za takojšnje izplačilo odškodnine za mojo požaru popolnoma uničeno hišo N. 22 s pramičinami vred.

Antonija vd. Zidarič.

RAČICE pri Podgradu 12. julija 1922.

Gostilna pri „BELEM ZAJCU“

v GORICI

Shajališče okoličanov in meščanov.

Postrežba s svežimi domačimi mrzlimi in gorkimi jedili ter z izvrstnim vipavcem, bricem, teranom in zelencem

Za obilno obisk se priporoča
Munska ulica

JOS. MOLAR
restavrater.

Na razpolago je tudi blev za konje in sbrambo koles.

»PRVA KMEČKA GOSPODARSKA ZADRUGA« v Selu na Vipavskem, pošta Črniče, ima v zalogi okrog 500 hl. 11-12% naravnega domačega belega vina. — Cene zmerne!

PO NAJVIŠIH CENAH KUPUJE srebrne krome plača. — Kupuje tudi staro zlato.

Josip Žigon, zlatar
Gorica, Raštelj 8.

Pozor! **Pozor!**

PRIJATELJI! kje vkupuješ tvoje potrebščine.

Jaz ukupujem le na TRAVNIKU št. 17 tik kavarne „EVROPA“ pri tvrdki

Frid. Maraš & Comp.

Tam vdobiš vse za tvojo družino n. pr. sukno za moške in za ženske obleke, posebno pa za NOVICE.

Obenem Ti naznanjam, da zgoraj omenjena tvrdka, razprodajo poletno blago po tovarniških cenah.

Za obilno obisk se priporoča

F. Maraš & C.

ANTON TERPIN in Comp.

nova zaloga

manufakturnega blaga v Gorici, Via Rastello št 10

se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi za mnogobrojen obisk.

Cene brez konkurence.
Na drobno! Na debelo!

Dr. A. Grusovin

specialist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože. — Perfekcioniran na dunajski kliniki.

Sprejema od 9—11 in od 3—7 ure.

Gorica (Piazza grande) Travnik hiša Paternoll.

Zadružna zveza

(prej Goriška zveza v Gorici)

vpisana zadruga z omejeno zavezo

je osrednja organizacija vseh goriških zadrug.

Pisarna v Gorici

Corso Verdi št. 32, I. nadstropje.

Uradije ob delavnikih od 8. do 12. predpolne in od 2. do 4. popoldne. Ob sobotah in dnevih pred prazniki je urad popoldne zaprt.

NAZNANILO.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem prevzel zastopstvo šivalnih strojev znamke »SINGER«. Dajem na obroke pod najboljšimi pogoji.

August Stanič, čevljar v Kanalu.

Pozor mizarji! Pozor trgovci pohištva!

Prva goriška tovarna ogledal in kristalov
Tvrdka

NARDINI, WEIGENSAMER & COMP.

GORICA ulica XXIV Maggio št. 14

— — — (tik sodišča). — — —

Izdelovanje ogledal. — Brušenje kristalov. — Dekoracije kristalov. — Umetno izdelovanje oken vezanih v svincu in medenini

Popravila po konkurenčnih cenah.

Velika zaloga raznovrstnega stekla.

Glavni zastopnik za Gorico in okolico

Srečko Pušenjak.

NA DEBELO!

NA DROBNO!

PODRUŽNICA
Ljubljanske kreditne banke

» V GORICI, »

Corso Verdi „Trgovski Dom.“

Telefon št. 50.

Brzojavni naslov:
Ljubljanska banka.

Delniška glavnica
SHS kron

CENTRALA:

Rezerva SHS
kron

50 MILIJONOV.

LJUBLJANA.

45 MILIJONOV.

PODRUŽNICE: Brežice, Borovlje, Celovec, Celje, Maribor, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestaje vloge na knjižice po 4%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8¹/₂—12 in od 3—5

Ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih se ne uradije

Velika zaloga čevljev „Moderno“
:-: (Calzaturificio „Moderno“) :-:
Raštelj št. 34.

Kje dobim vojaške čevlje najbolj po ceni? — Pri VUKU v Raštelju; on ima največjo zalogo iz najboljšik tovaren, rečno delo in cene najnižje,

Sprejema tudi vsa naročila in popravila.

Pozor!

Na domačo
tvrdko

Andrej Maurič

Pozor!

GORICA ul. Carducci št. 11 (prej GOSPOSKA ul.) GORICA

Velika zaloga ravnokar došlega poletnega sukna za moške in ženske obleke, raznovrstnega perkala zepirja ter velika izbira perila, cvilha, volne, žime, morske trave, vzmeti, izgotovljene postelje, ter velika izbira odej. — Lastna krojačnica sprejema vsako naročilo izvršuje točno in po zmernih cenah.

Velika izbira izgotovljenih oblek. Sprejme vajuca za trgovino.

Knjigarna Kat. Tisk. Društva
Gorica, Via Carducci 2.

NA DEBELO!

Šoski zvezki

(Spisovnice lepopisnice)

Rsanke,

Pisemski papir

(v veliki izberi)

Papir uradni, trgovski ovojni itd.

Cigaretetni papir

Excelsior, Abadie, Oleschan Union
za večje množine poseben popust.

Cene konkurenčne

NA DROBNO!

Peresa, čnilo, svinčniki
v veliki izberi

Rožni venci, nabožne slike

Tiskovine za cerkvena oskrbnitva
in županstva

Tuš, barve, risarski papir, prozorni papir Lichtpanspapir

Trgovske (poslovne) knjige (glavne, pomožne blagajniške knjige itd.

Knjigarna Katol. Tisk. Društva
Gorica, Montova hiša.

BRUNO SAUNIG - GORICA

Via Carducci 3 — Telefon št. 162 — Via Carducci 3

Na debelo!

Usnje

Cevijarske in sedlarske
potrebščine

vvi

Tržaški biči, bičevniki

Glavna zaloga za Goriško podpetnikov „Pell“ na debelo po tovarniških cenah.

Sveče, Kadila
Vosek

Nakupuje čebelni vosek po
dnevnik cenah.

Na drobno!

J. Lenassi, Solkan.

Moka, sirč, oves, otrobi, kava
sladkor, špeh, olje, petrolej itd.

Adria čevlji za turiste,

damski in moški dvojno šivani, z dvojnimi podplatom, okovani z žebji planinčarji, nepremočljivi.

Adria čevlji vseh vrst za vsak slan in starost v raznih oblikah in barvah, trpežno in hitro izdelani, po navadnem in novejšem običaju. — Usnje najboljše.

Izdeluje edino domače zadržno industrijsko podjetje te stroke.

— Čevljarska zadruga v Mirnu pri Gorici. —

Lastne prodajalne:

GORICA Corso Verdi 32 v kiši Centralne posojilnice (nižje ljudskega vrta - desno).

TRST Via Rettori 1, blizu magistrata.

Razpošilja se na malo in veliko tudi iz tovarne v Mirnu.